

Kristijan
Muck

Zvezda utripalka

osvojiti
 prostor vseh
 prostorij
 ki so povsod
 in so vse
 kar je prešinjeno z vsem
 in tudi s tem
 kar je celo
 izven
 tega
 kar je morda
 in kar je v času tem kot bog
 ves prostor ta
 ki je v meni
 v
 tebi
 ki je v nas
 vse to
 izzvati
 je mogoče
 ko izgubiš
 svoj čas
 ko skoz
 obraz telesa

svetlí
to česar
v umovanju
ni

JUNIJ porodna voda žubori med kamni
v krošnjah veter riše božje like
zeleno dihajo prameni sčca
koščene iveri cveto v nalivu

pokrajine raztezajo se iz ledij
skoz sončni splet in rebra časa v nébes
sokrvica tvarí mezi iz luči
da svetla noč utripa v bitju zvezdnem

vesolja kri prenika skozi mene
žari v telesu duša labirinta
gorijo strdki božji v temnih skladih

neznana bitja bijejo se v meni
njih gibi drevenijo od zanosa
ko vase klešem testament o rojstvu

JULIJ nešteto je besed v brezni morja
oblaki belih misli so izčrpnost
vodnjakov sončnih nema milost sinja
zadevanje ob daljnost gor mrmranje

oblok poletja v módrosti brezbrežni
zrcali v rekah žilnatost obnebja
iz zemlje sope plazma jeder zvonkih
kri sonca rebra košenin obliva

razpenjam se v nebo hoteč dognati
v očesnih koreninah vire lúči
daljin temino žgočo v krvi svoji

besed ognjenost razteležam vase
 ko zibljem belih kembljev zven v prsih
 bijoč boga v sinjih žrelih smrti

AVGUST drgeče listje v nestrpnem zraku
 zobje vseh možnosti drhtijo v svetu
 izjedajo vrzeli v mojem srcu
 nemir poletni se zgoščuje v veter

hropenje gre skoz križ zasájen v njivo
 žarenje trav zasika v znojnih kapljah
 zatleska ob kamnih toplih živo bitje
 vodá neskončnih grom z odblistki časov

zažiga modre gozde v mojem srcu
 zori v lobanji plamen vseh prostorij
 razpre svetlobo golo v prepade

krvi zrcala v njih so ko se trgam
 iz ledij božji skoz milino nebno
 v tkivo teme ki gori za svetom

*

zavzeti čas
 izven živosti
 sestopiti
 iz gladu
 in rjojenja
 bojevanj
 iz večnega strahu
 v večnost
 neskončno
 je mogoče
 le deloma le
 sčasoma
 ko se ti čas
 izlije
 izvije iz
 življenja

iz rodu
 ko v samoti
 zažgeš
 pomen besed
 smisel sveta
 ko zakolješ
 v jeziku
 koren svetlobe
 smrti stržen
 in nisi več
 to kar je
 pomen boga

OKTOBER samota mesta trepeta v vetru
 raznaša prah svoj skoz vejevje sonca
 sinjina misli reže rise obzorij
 besede v hladu umikajo se v izbe

v krhki celici možgan prebivam
 tam z loki misli bičam svojo živost
 v apnenčici pojmov žgem vesolje
 svetá celoto razsvetlujem s sabo

telo neba se razteleša samo
 pomen tvarí v barvah se razgublja
 vse bolj skozi oko sveta zre vera
 obraz preboden z upanjem neizmernim

da milost se spočne ko bog zakrili
 skoz padanje neba v mojem srcu

NOVEMBER ugrezajo se misli skoz brloge
 ki v njih srečujejo ljudje se davni
 z jeziki svojimi poljubljajoči
 goltance zemlje in gomolje dojmov

noseč sem od jedkosti žil v zemlji
 drget morjá v gležnjih mojih gnije
 v ledjih kril gorečih šelestenje
 prhni srce skoz grobljo mojih pojmov

telo sveta prebadajo poslopja
 njih okna krhko utripajo v čakánju
 drhtenja reber božjih ki razveže
 se končno v krik ki angel z njim besede

zaveže vame z molkom črne lúči
 z izdihi sna v videnjih kamnitih

DECEMBER

možgani v sneg osipajo zgorelo
 srce neba odtisnjeno v zemlji
 pokrajine neznanih dni drsijo
 skoz beli čas prekrivajo svetovja

okrvavljeni zvon spolzi skoz sonce
 zamaje se v ognjenem robu mraza
 in pljuskne skoz oči v nebo za jezom
 telesa mojega da noč zaziblje

koščeno zgradbo umovanja vsega
 presunjeno s porodom luči lastne
 in s celostjo življenja ki se čudi
 pomenu svojemu in smislu ničā

saj je zajetje vsega kar je v bitju
 celote groza ki uhaja v prsti

*

prebosti sebe
 z gibanjem obstalim
 za hip pozabljen
 od boga
 v človeku
 je lom svetlobe
 žarek presvetljen neštetokrat

s svetovji vsemi
ki gre skozi nebo
in čas človeka
v oko
srca brezmejnega
presunjenega s smislom
ki je gotovost smrti
in pozabe večnost
milost končnosti
da iz sečišč neskončnosti
v telesu
diha dojemanje vesolja
zaprto v rast in sesip
zazrto v soj ognjenih morij
izza jezu neba
odkoder tvar predira
v utrip
vsega kar se pojavi in je
snov v srcu stvari
odpoved lástnosti
telo razpirajoča luč sveta